

DRUMUL SFÂNTULUI IACOB – MANUEL VICEDO MARTÍNEZ

Interviu realizat de Isabel Capitán și Rafael Arenillas

Manuel Vicedo este biolog, a lucrat în învățământul primar și secundar, iar în prezent este lector la Universitatea Permanentă a Universității din Alicante. Din 2014, organizează excursii pe Drumul Sfântului Iacob pentru studenții din ultimul an al universității.

Manolo, ce te-a determinat să faci pentru prima dată Drumul Sf. Iacob?

Când am ieșit la pensie, în 2009, am decis să iau rucsacul și să fac Drumul. Auzisem multe despre el și aveam mulți prieteni care îl făcuseră, dar, ca biolog, eram mai interesat de experiențele naturale și de aceea mi-a luat atât de mult timp să mă decid. Pe de o parte, aveam un interes cultural; și, pe de altă parte, provocarea personală, sentimentul de a mă putea bate pe mine însumi. Am făcut cea mai mare parte a Drumului cu un prieten și, deși el s-a oprit la Santo Domingo de la Calzada, eu am continuat până la sfârșit. Timp de 36 de zile, am parcurs cei 792 km ai Drumului de la Roncesvalles la Santiago. A fost o experiență unică, greu de repetat în aceste vremuri. Am parcurs între 18 și 20 km. pe zi. Am trecut prin 205 centre urbane, 7 provincii; pe scurt, am parcurs întregul nord al Spaniei. A fost o aventură excepțională, care mi-a marcat viața pentru totdeauna. Din punctul meu de vedere, unul dintre principalele motive pentru care drumul îți lasă acest sentiment este reprezentat de oameni. Deși mergi singur, ești mereu însoțit de oameni care vin din toate colțurile lumii. Dormi în hosteluri împărțind viața cu acești oameni pe care nu îi cunoșteai până atunci, creând legături, ajutându-vă unii pe alții, împărțind, iar în final te întorci acasă plin de experiențe.

În 2014, studenții Universității Permanente mi-au cerut să le organizez excursia. Mi-a plăcut ideea de a răspândi spiritul Drumului și de a trăi o experiență intensă cu studenții mei seniori; de aceea, de atunci, am programat o etapă a Drumului pe an, de aproximativ 9 zile, timp în care se parcurg aproximativ 100 km în ritm de 15/18km pe zi. Primele excursii au fost atât de reușite încât a trebuit să creez un nou grup care a început din nou din Roncesvalles.

Drumul a evoluat de-a lungul anilor, iar odată cu el motivele pentru care îl parcurgeți, după părerea dumneavoastră care sunt cele actuale?

De când Sancho de la Rosa a pornit pe acest Drum în 1132, pornind de la Roncesvalles cu o motivație religioasă, motivele pentru care oamenii decid să facă Drumul Sfântului Iacob s-au schimbat de-a lungul secolelor. Astăzi există în principiu trei: cultural, religios și sportiv. La acestea se adaugă provocarea personală și sentimentele de solidaritate, coeziune și coexistență, care sunt împărtășite de cei care merg pe jos. Experiențele de viață cu oameni din alte țări, cu mentalități diferite, oferă, de asemenea, o bogăție lingvistică și culturală călătorului.

Este necesar să dormi în hosteluri și să porți rucsacul cu tine tot timpul pentru a fi considerat un bun pelerin?

Pe vremuri, nu existau infrastructuri logistice, hosteluri sau hoteluri, așa cum avem astăzi de-a lungul drumului, așa că pelerinul trebuia să își care rucsacul cu tot echipamentul în spate. Astăzi, însă, nu este necesar să o faci, deoarece există sisteme de preluare a acestuia până la sfârșitul etapei noastre. Acest lucru este mult mai confortabil pentru pelerin, deoarece îi permite să meargă relaxat și să nu-și facă griji în timpul vizitelor și al opririlor. Cu toate acestea, este recomandabil să purtați doar ceea ce este necesar, puține haine și o greutate mică.

În ceea ce privește dormitul în hosteluri, aceasta este cazarea tradițională: acestea sunt simple, ieftine și, de obicei, dotate cu spălătorie și alte servicii esențiale. Cu toate acestea, este dificil să găsești un loc în unele anotimpuri din cauza numărului considerabil de pelerini. O alternativă este dormitul în hoteluri, care oferă în general multe facilități și permite persoanelor în vârstă, care înainte realizau foarte greu acest Drum, să îl facă acum fără prea multe dificultăți.

Cum te simți să termini Drumul și să ajungi în Plaza del Obradoiro din Santiago?

Sunt multe emoții de nedescris. Bucuria, fericirea și un sentiment de mândrie sunt cele mai evidente. Primul lucru pe care pelerinii îl fac de obicei când ajung în Plaza del Obradoiro este să se îmbrățișeze reciproc pentru că și-au atins scopul după mari eforturi și sacrificii. Apoi, trebuie să mergi la Biroul Pelerinului pentru a solicita celebra „Compostelana”, document care dovedește că ai finalizat pelerinajul.

Ce te impresionează cel mai mult la Drum?

De-a lungul Drumului, pelerinul se poate bucura de o varietate de peisaje de o frumusețe și contraste incredibile, de la zonele împădurite ale Pirineilor, prin mlaștinile castiliene, până la zonele umede din Galicia.

Fiecare oraș, fiecare sat prin care trecem, fiecare pustnicie de pe Drum are farmecul ei. Pelerinul se oprește și se simte captivat în această contemplație. Există temple romanice, cum ar fi catedrala San Pedro din Jaca, biserica San Bartolomé din Logroño, Santa María de Eunate din Navarra sau biserica colegială San Isidoro din León, și temple gotice, cum ar fi catedrala din Burgos sau Leon, care îl impresionează pe pelerin.

Nu în ultimul rând este relația cu ceilalți pelerini pe care îi întâlnești pe Drum, pentru una sau mai multe zile, și cu care, pe lângă faptul că ai un scop comun, împărtășești experiențe și o parte din viața ta, stabilind relații care vor dura mulți ani de acum încolo.

